

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εσωτερικού:
Ετήσια λέβα 15
Εξαμηνιος » 8
Εξωτερικού:
Ετήσια φράγκα 20
Εξαμηνιος » 12

Αι συνδρομαί πέμπονται εις διεθνείς ταχυδρ. επιταγὰς και γραμμάτια της βουλγ. τραπέζης δι' επιστολής επί συστάσει.

Τὰ γραφεία της «Οδησός» εν τῷ α. τμ.ματι 'Αριθ. 535.

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Εν τῇ τετάρτῃ σελίδι ὁ στίχος διὰ χαρακτῆρων τῶν δάδεκα σημειῶν τιμᾶται ΕΝΟΣ λέβου.

✱✱✱

Διὰ διαρκείας ἀγγελίας γίνονται ἰδιαίτεραι συμφωνίαι

✱✱✱

Τὰ πρὸς τὴν «Οδησὸν» ἀποστέλλόμενα χειρόγραφα δηλοῦντα τὸν τόπον τῆς προελεύσεως καὶ ὄντα ἐνυπόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται, γὰρ δὲ μὴ τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΟΝΟΝΤΑΙ
ΤΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΛΕΒΟΥ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Χ. Α. ΔΑΜΠΡΙΔΗΣ

'Απευθυντέον: A la direction du Journal «Οδησός».

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΕΚΑΤΟΣΤΩΝ
ΦΥΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘ. ΕΤΟΥΣ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΛΕΒΩΝ

ΝΕΟΝ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΟΝ
ΣΥΣΤΗΜΑ

Ο ἐν Σοφίᾳ ἀνταποκριτὴς τῆς «Πολιτικῆς Ἀνταποκρίσεως», γράφει πρὸς τὸ φύλλον τοῦτο τὴν εἰδησιν καθ' ἣν ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν ἀσχολεῖται κατ' αὐτὰς εἰς τὸν κατάρτισμόν ἀνεξαρτήτου τελωνειακοῦ τιμολογίου τῆς ἡγεμονίας. Ἐν τούτοις τὸ νέον τοῦτο τιμολόγιον οὐδεμίαν, βλάβην δύνανται νὰ προξενήσῃ τοῖς ἐκτὸς τῆς ἡγεμονίας. Ἡ Βουλγαρία οὐδεμίαν ἀξίωσιν τρέφει περὶ προστατευτικῆς πολιτικῆς ἢ τελωνειακοῦ τινος πολέμου, ἀλλ' ἀπλῶς ἐπιθυμεῖ νὰ συμπληρώσῃ τὰς ἐλλείψεις τοῦ τελωνειακοῦ αὐτῆς συστήματος. Ἡ πρώτη ἐφαρμογὴ τοῦ ἐν Βουλγαρίᾳ ἐπικρατοῦντος νῦν πολιτικο-εμπορικοῦ συστήματος ἀνάγεται εἰς τὴν πρὸ τεσσάρων ἐτῶν ἐποχὴν, ὅτε συνήφθη ἡ πρώτη ἐμπορικὴ αὐτῆς συνθήκη πρὸς τὴν Ἀγγλίαν. Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῆς συνθήκης ταύτης συνήφθησαν ἐφ' ἑξῆς καὶ αἱ πρὸς τὰ λοιπὰ κράτη συνθήκαι τῆς ἡγεμονίας. Πρὸ τοῦ 1889 ἐπικράτει ἐν Βουλγαρίᾳ τὸ ὀθωμανικὸν τελωνειακὸν σύστημα, ἵνα δὲ ἡ Βουλγαρία δυνηθῇ νὰ συνάψῃ ἀφ' ἑαυτῆς συνθήκας μετὰ τῶν ξένων κρατῶν, ἠναγκάσθη νὰ παραδεχθῇ τὸ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν 8000 ἐπὶ τῆς πραγματικῆς ἀξίας τῶν ἐμπορευμάτων σύστημα δι' οὗ παρεχωροῦντο εἰς τοὺς εἰσαγωγὰς σπινδαλα προνόμια, ἐλαττοῦντα τὰ εἰσδηλήματα τῶν τελωνείων.

Ἡ ἀγγλοβουλγαρικὴ αὕτη συνθήκη ἔνεκα τῶν περιστάσεων παρετάθη ἐπὶ τριετίαν, ἀνανεωθείσα καθὰ τὸ 1893. Ἀλλὰ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἶχε καταρτισθῇ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ πρὸς κατάρτισμόν τελωνιακοῦ συστήματος ἧτις ἤδη ἐκτυπώσασα τὰ ἀποτελέσματα τῶν μελετῶν αὐτῆς διένειμε ταῦτα. Τὸ νέον τοῦτο σύστημα πρόκειται νὰ υποβληθῇ κατὰ τὸ προσεχές φθινόπωρον εἰς τὴν Σοβράνιαν. Τὸ νῦν ἐν Βουλγαρίᾳ ἐπικρατοῦν τελωνειακὸν σύστημα παρέχει τῷ κράτει εἰσδήματα κατὰ δύο ἑκατομμύρια ἐλαττον τοῦ ἀρχαίου, τοῦθ' ὅπερ δὲν δύναται νὰ παραμεληθῇ. Διὰ τοῦ νέου τούτου συστήματος, ὅπερ ὡς λέγεται θὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς μόνον ἑκατὶνὰ τὰ κράτη, ἅτινα δὲν ἐνοοοῖ νὰ συνολογώσωμεν εἰδικὰς μετὰ τῆς ἡγεμονίας συνθήκας, ἐπιδιώκεται ἡ εἰσπραξὶς τῶν δύο τούτων ὑπολειπομένων ἑκατομμυρίων.

ΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΕΚ ΤΩΝ ΑΡΧΕΙΩΝ
ΤΗΣ
ΡΩΣΣΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Διὰ τινος τηλεγραφήματος τῆς 11 Οκτωβρίου 1886 (σελ. 171) τοῦ Ρωστικοῦ Υπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν πρὸς τὸν Υποστράτηγον βαρὺν Κάουλμπας, ἀνακοινουῖται τῷ τελευταίῳ ὅτι ἐὰν αἱ βουλγαρικαὶ ἀρχαὶ καταγγείλωσι νέωπιον τῶν δικαστηρίων τοὺς ἐπαναστατήσαντας ἀξιωματικούς, ἡ Ρωσία θὰ θεωρήσῃ καθαρῶτα ὡς πρόκλησιν καὶ θὰ προσπαθήσῃ τὴν διὰ τῶν ὅπλων κατοχὴν τῆς Βουλγαρίας. Ἐτέρα ἐπιστολὴ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Τμήματος τῶν Ἀσιατικῶν Υποθέσεων (Ἀζιάτσκα Δεπαρτάμεντ) πρὸς τὸν ἐν Βουκουρεστίῳ πρεσβευτὴν, ὑπὸ ἡμερομ. 10 Δεκεμβρίου 1887 περὶ τῆς συνωμοσίας Πανίτσα, λέγεται ὅτι ἡ Διοίκησις τῶν συνταγμάτων καὶ ταγμάτων δὲν πρέπει νὰ εἶνε ἐμπιστευμένη εἰς βουλγάρους ἀξιωματικούς διότι «τὰ τελευταῖα γεγονότα ἐν Βουλγαρίᾳ ἀπὸ τῆς 9 Αὐγούστου 1886 ἀπέδειξαν τὴν ἐντελὴ ἀπεσύνθεσιν τοῦ βουλγαρικοῦ στρατοῦ, καὶ τὴν ἐλλειψιν παρὰ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἐπιγνώσεως τῶν υποχρεώσεων τοῦ ὅρκου, περὶ ἀφοσιώσεως εἰς τὸν θρόνον καὶ εἰς τὴν πατρίδα. Ἐκ τούτου ἐξάγεται ὅτι ἐὰν ἡ Ρωσία κατελάβανεν τὴν Βουλγαρίαν, κατὰ πρῶτον ἤθελεν ἐκδιώξῃ αὐτοὺς τοὺς περὶ τὸν Βένδερεφ.

Ἡ Ρωσία ἐσκέπτετο περὶ τῆς κατοχῆς τῆς Βουλγαρίας, Κατὰ δὲ τὸν γίνεταί τοῦτο ἐκ τινος τηλεγραφήματος τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Τμήματος τῶν Ἀσιατικῶν Υποθέσεων πρὸς τὸν ἐν Ρουσσουκίῳ πρόξενον τῆς Ρωσίας, τῇ 12 Οκτωβρίου 1886 (σελ. 174). δι' οὗ ἡρωτάτο οὗτος μήπως θὰ ἐναντιωθῇ ἂρά γε ὁ βουλγαρικὸς στρατὸς τῆς Βάρνης καταλαμβανομένης. Τοῦτο ἀλλωςτε καὶ καταφαίνεται ἐκ τινος ἀνακοινώσεως τοῦ Ρώσου πρεσβευτοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ πρὸς τὸν κ. Βρατιανόν, ὅτι ἡ Ρωσία δὲν ἐγκατέλειπε τὴν ιδέαν τῆς κατοχῆς τῆς Βουλγαρίας καὶ ἔχει πεποιθήσιν εἰς τὴν Ρουμανίαν ὅτι θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν διὰ τῆς Δόβρουτζας διάβασιν.

Εγένετο δὲ τοῦτο ὅπως ματαιωθῇ ἡ ὑποψηφιότης τοῦ Βασιλέως τῆς Ρουμανίας διὰ τὸν βουλγαρικὸν θρόνον.

Ἡ κατοχὴ ἡδύνατο νὰ γείνη ἐ-

πὶ διαφόροις προφάσεσιν. Ἡ διὰ στρατιωτικῆς βίας, ἐὰν ἐπροῦκαλῶμεν τὴν Ρωσίαν, ἢ βαρυνθῶν, λαμβανομένης κατ' ἀρχὰς τῆς ἡγεμονικῆς ἐξουσίας, εἴτα δὲ συμπληρουμένου τοῦ στρατοῦ δι' ἀξιωματικῶν ρῦσσων.

Ἐν τῷ βιβλίῳ ὑπάρχει πίναξ τις, δεικνύων πόσα ποσὰ διετέθησαν διὰ διάφορα μέσα πρὸς ὑποκίνησιν κατὰ τῆς Βουλγαρίας στάσεως κλ. διὰ τὰς Εφημερίδας 9 Αὐγούστου καὶ 19 Φεβρουαρίου ἐδαπανήθησαν 30 χιλιάδες λέβα. Διὰ τὰ ἐν Γιουργέβῳ καὶ Ρουτσουκίῳ κομιτάτα 75 χ. φράγκα εἰς τὴν Σιλίστριαν εἰς τὸν λοχαγὸν Κράστεφ 40, 000 λέβα, εἰς τὸν Θωμᾶν Κουρτζήεφ διὰ τὸν ταγματάρκον Οὐζούνωφ 45, 000 φράγκα. Διὰ τὸν Γρούερ καὶ Βενδέρεφ 60, 000 Διὰ τοὺς πρόσφυγας ἐν Ρωσίᾳ 75 000 κτλ. κτλ. κτλ. Ἐξηγοράσθη ὀβλαδικέρωφ, ἀπ' ἀλλήλους τοῦ Βουλγαρικοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ Πρακτορείου, πρόσωπον μάλιστα θεωρούμενον ἐμπιστον, ἀποσταλέν ἄλλως τε καὶ εἰς Παρισίους διὰ νὰ πληροφορηθῇ περὶ τῶν ρώσων προσφύγων. Λέγεται ὅτι ἐδόθησαν διάφορα ποσὰ εἰς τε τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐσωτερικῶν τῆς Ρωμανίας καὶ εἰς τὸν Εἰσαγγελέαν Βουκουρεστίου. Μετὰ τοῦ Μάντωφ ἦλθεν ἡ Ρωσικὴ Κυβέρνησις ἵνα ἐκλεγόμενου τοῦ Ἰγνάτιεφ ἡγεμόνος τῆς Βουλγορίας λάβῃ 300 000 φράγκα χρυσά.

Ἀπὸ τῆς ἐλεύσεως τῆς Α. Β. Υ. τοῦ ἡγεμόνος ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν, ὁ τῆς ρωσικῆς Διπλωματίας ἀγὼν λαμβάνει ἄλλοιαν φάσιν. Πρὸ παντὸς δὲν ὑφίσταται πλέον ἡ πεποίθησις ὅτι τὸ βουλγαρικὸν ἔθνος εἶνε ἀποσιωμένον εἰς τὸν Ρώσον Αὐτοκράτορα καὶ περιμένει ἀπλούςτατα ἀφορμὴν, ὅπως ὑποταγῇ αὐτῷ. Τοῦτο ἡπάτα τοὺς ρώσους πράκτορας, συγκεντροῦντας οὕτως ἅπασαν τὴν ἐνέργειάν των εἰς τὴν ἐκθρόνισιν τοῦ ἡγεμόνος. Διὰ νὰ γεννήσουν ὅμως ταραχὰς καὶ μάλιστα διὰ νὰ υποβάλωσι διαίρεσιν καὶ ἐμφυλίους παραγμούς, συνέλαβον τὴν ιδέαν τῆς δολοφονίας τοῦ ἡγεμόνος. Καταφαίνεται ἀριδύλως ἐκ τινος ἐπιστολῆς τοῦ Ἀρχηγοῦ τῶν υποθέσεων τοῦ Ἀσιατικοῦ Τμήματος πρὸς τὸν ἐν Βουκουρεστίῳ Ρώσον πρεσβευτὴν «εἰς τὴν Καταδικὴν τοῦ πρίγκηπος Κοδούργου δέον νὰ λάβῃ μέρος ὁ λαός, ὅστις καὶ νὰ τὸν καταδικάσῃ...» Ἐν ἐτέρᾳ ἐπιστολῇ τῆς 20 Δεκεμβρίου 1888 (σελ. 209) ἀναφέρεται:

«Ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις δὲν ἐπιτρέπει εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν τὴν ἐκλογὴν ἡγεμόνος, ἀλλὰ μόνον τὴν ἐξετάσιν τοῦ ζητήματος, ἂρά γε βουλγαρικὸν ἔθνος πρέπει νὰ ἔχῃ ἴδιον ἡγεμόνα, ἢ νὰ διοικῆται ὡς ἄνω ἐλέχθη; (νὰ εὐρίσκειται ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην δεσποτείαν τοῦ Τσάρου καὶ διοικῆται ὑπὸ τοῦ ἐπιτρόπου αὐτοῦ).

Αὐτὰ τὰ γεγονότα ἐν συντόμῳ ἀποκαλύπτουν τὰ ἐγγραφα τοῦ Ἰακωβσων. Θὰ ἐπιτύχῃ ἂρά γε ἐπὶ τέλους ἡ Ρωσία τῶν σχεδίων τῆς; Τὸ σπουδαιότερον μέρος τοῦ ἀγώνος αἰσῶς ἡ Βουλγαρία διεξήγαγεν αἱ Εὐρωπαϊκαὶ Δυνάμεις καὶ αὐτὴ ἡ Τουρκία θέλουσι μᾶς ὑποστηρίξει. Ἀλλὰ δέον νὰ ἐγρηγορώμεν, δι' ὅλα τὰ ρωσσικά κινήματα.

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ

Τὰ «Ἡμ. Νέα» γράφουσιν: «Ὁ Ἕλλην ἐπιτετραμμένος κ. Ρωμάνος ἐπεσκέφθη τὸν λόρδον Ρόζβεργην, ὅπως ἐκφράσῃ τὰς εὐχαριστίας τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῇ γενναίᾳ ἐκδηλωθείσῃ συμπαθείᾳ ὑπὲρ τῶν θυμάτων τοῦ ἐν Ζακύνθῳ σεισμοῦ. Αἱ ἐπίσημοι πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Πρεσβείαν ἐκθέσεις παριστάσι τὴν καταστροφὴν ὡς ἀπαραδειγμάτιστον καὶ ὡς ἐπιβαλοῦσαν ἄκρας κακουχίας καὶ στερήσεις εἰς τοὺς κατοίκους. Οἱ ἐν Λονδίῳ Ἕλληνες συνέλεξαν δισχιλίας λίρας, ἐλπίζεται δ' ὅτι καὶ ἄλλοι θὰ παρασχῶσιν ἀρωγὴν ἐν τόσῃ ἀνάγκῃ. Ἡ αὐτοκράτειρα Φρειδερίκου, ζωηρὸν τρέφουσα ἀτομικὸν ἐνδιαφέρον ὑπὲρ παντὸς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν Ἑλλάδα, ἠρώτησε τὴν θυγατέρα τῆς ἡγεμονίδας Σοφίαν περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν θὰ ἡδύνατο νὰ ἐκδηλώσῃ πρακτικῶς τὴν βαθεῖαν αὐτῆς συμπάθειαν ὑπὲρ τῶν θυμάτων».

Ὁ λόρδος δήμαρχος τοῦ Λονδίνου ἐδημοσίευσεν ἐν ταῖς ἐφημερίσι τὴν ἐξῆς ἐπικλήσιν. «Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ συστήσω εἰς τὴν συμπάθειαν καὶ τὴν προσοχὴν τῶν συμπολιτῶν μου καὶ τοῦ δημοσίου ἐν γένει τὴν ἐπικλήσιν τοῦ Γ. Προξένου τῆς Ἑλλάδος κ. Ἰρανίδου ὑπὲρ τῶν Ζακυνθίων. Ὁ ἐνταῦθα Ἕλλην ἀρχιμανδρίτης ἔγραψέ μοι συνιπτῶν θερμῶς τὰ δυστυχεῖς θύματα τῆς μεγάλης συμφορᾶς εἰς τὴν πασίγνωστον φιλανθρωπίαν τοῦ Ἀστεὸς τοῦ Λονδίνου ἐτι μᾶλλον ἐπείγουσα ἐπικλήσις διεβιβάσθη μοι ὑπὸ τοῦ δημάρχου Ζακύνθου διὰ

τοῦ ἐξῆς τηλεγραφώματος: «Οἱ σεισμοὶ ἐπὶ ἐξακολουθοῦσι. Κατεστράφησαν πλείους οἰκίαι καὶ οἱ ἀνθρώποι εἶνε ἄστεγοι ἐν ὧρα χειμῶνος. Χρεία βοηθείας. Ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις προσήνεγκε σκηνάς. Χρειάζονται ἐπείγοντως χρήματα. Δι' ἀγάπην Θεοῦ ἐπικαλοῦμεθα τῇ ἀρωγῇ τοῦ Λονδίνου καὶ τοῦ Λίβερπουλ». Γινώσκω ὅτι ἡ πριγκίπισσα τῆς Οὐαλλίας ζῶηρον ἐπιδεικνύει ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῶν παθόντων ὑπηκόων τοῦ ἀδελφοῦ τῆς, οὐδ' ἀμφιβάλλω ὅτι πολλοὶ θὰ βοηθήσωσι τὴν πριγκίπισσαν εἰς τὸ φιλάνθρωπον ἔργον. Οἱ προσφοραὶ πεμθῶσιν εἰς τὸ δημαρχεῖον θὰ διαβιβασθῶσιν ἀσμένως ὑπ' ἐμοῦ εἰς τὸν Ἕλληνα Γ. Πρόξενον».

Εν Βάρνη τῇ 15 Φεβρουαρίου 1893

ΠΡΟΑΝΑΚΡΟΤΣΜΑ

ΟΔΗΣΣΟΣ ΚΑΙ ΣΦΟΜΠΟΔΑ. Α.

Ἡ συνάδελφος «Σφομποδά» εὗρε τέλος τὸν κ. Α. ὅστις ἠδύοκχε νὰ ἐξαγάγῃ αὐτὴν τῆς ἐπιφυλακτικότητος ἵνα ἀξιώσῃ δλέμματος τὰ γραφόμενα ἐν τῇ μικρᾷ κατ' αὐτὸν «Οδῆσῳ». Ὁ κ. Α. κηρύσσει φαίνεται τὸ παλαιότατον ἐκείνο «μικρὸς μὲν τὸ δέμας, ἀλλὰ μαχητὴς». Ἐπομεν πολλάκις καὶ ἡ μέχρι τοῦδε δημοσιογραφικὴ ἡμῶν πορεία τρανῶς κατέδειξε τοῦτο, ὅτι συζητοῦντες ἐννοοῦμεν θάσιν ἡμῶν, καὶ γνῶμονα νὰ ἔχωμεν πάντοτε τὴν λογικὴν, ὅπλον δὲ ἐπιθετικὸν τε καὶ ἀμυντικὸν τὰ ἐπιχειρήματα.

Ἄλλ' ἡ «Σφομποδά» διὰ στόματος τοῦ κ. Α. ἐν τῷ τελευταίῳ αὐτῆς καθ' ἡμῶν ἄρθρῳ ἔρχεται ἐπὶ ἀπαξ νὰ ἐπιβεβαιώσῃ τὴν περὶ αὐτῆς γνῶμην τῶν πολλῶν, καθ' ἣν τὰ μὲν ὑπ' αὐτῆς γραφόμενα θεωρεῖ θέσφατα, οὐδενὸς τὴν γνῶμην ἀντικειμένου αὐτῇ κατὰ τὰς κρίσεις, ἐννοεῖ νὰ ἀκούσῃ, τοὺς δὲ ἐνισταμένους καὶ ἐξελέγγοντας αὐτὴν πλανωμένην ἐννοεῖ νὰ ἐκρῶνιζῃ δι' ἀπειλῶν καὶ ὕβρεων, διαστρέφουσα τὰς κρίσεις αὐτῶν καὶ παριστάσασα αὐτοὺς πρὸ τῶν ὁμμάτων τῶν ἀναγνωστῶν τῆς, ὡς ἀνθρώπους, ἐπιβουλεύοντας τὴν ἐθνικὴν τῶν βουλγάρων συμπολιτῶν ἡμῶν συνείδησιν. Καὶ τοὺς μὲν ἐπαίνους θεωρεῖ κολεακίαν, τὸν δὲ ἐλεγχον τῆς ἰδίας αὐτῆς πλάνης συκοφαντίαν, ὕβριν, βωμολοχίαν καὶ τὰ παρόμοια.

Τὰ πράγματα ὅμως δυστυχῶς, αὐτὴ δηλονότι ἡ ζῶσα καὶ ἀψευδὴς ἱστορία, εἶναι ἡ μόνη ὁδὸς δι' ἧς καὶ εἰς τὰς καθ' ἡμᾶς ὕβρεις θὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ εὐρεθῶμεν εἰς τὴν δύσκολον θέσιν ἵνα τῇ ἀποδίδωμεν ὅσον ὀλίγον γνωρίζει νὰ ἐκτιμᾷ τὰς γνώμας τῶν ἄλλων, καὶ διὰ ποίων ἐπιχειρημάτων τολμᾷ νὰ ὑποκρούῃ ἂν οὐχὶ νὰ ἀνασκευάζῃ αὐτάς!

Πρὶν ἢ δὲ ἀρξώμεθα τῆς κατὰ λέξιν ἀνασκευῆς τῶν καθ' ἡμῶν ἐκ περιουσίας ὑπὸ τοῦ κ. Α. ἐν τῇ «Σφομποδᾷ» γραφόμενων, ὑπομνησκόμεν τῷ κ. Α. ὅτι παιδιόθεν ἐτόχομεν ἐπιμελημένης ἀνατροφῆς ἰδιαζούσης τοῖς αὐστηροῖς τῶν πατέρων ἡμῶν ἡθελσιν εἶτα δὲ καὶ ἀρτίως παιδεύσεως συμβαδίζουσας τῇ ἡθι-

κῇ ἐξ ὧν ἀποδεικνύεται ὅτι εἰς οὐδεμίαν τῶν τάξεων ὧν κατηγορεῖ ἡμῶν ἀνήκωμεν. Τοῦναντίον ὅμως ἡμεῖς βλέπομεν μετὰ θλίψεως ὅτι ἐν τοῖς καθ' ἡμῶν γραφόμενοις τοῦ κ. Α. ὑπάρχουσι πολλὰ τῶν στοιχείων ἀνήκοντα εἰς τὰς τάξεις ὅς περιγράφει καὶ κατατάσσει ἄλλους.

Επαιδεύθημεν κ. Α. ἵνα φανώμεν χρήσιμοι πρῶτον εἰς ἑαυτοὺς καὶ ὕστερον εἰς τὴν κοινωνίαν. Καταγόμεθα ἐκ Βουλγαρίας καὶ δι' ἐκ τῆς καρδίας τῆς Χώρας ταύτης, καὶ ἀποτίομεν τὸν ὀφειλόμενον σεβασμὸν εἰς τοὺς ἄρχοντας ἡμῶν τὴν δέουσαν εὐπεΐθειαν εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, διὸ σκαίτρατευόμεθα πληρώνομεν φόρους, συμβαλλόμεθα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ εὐημερίαν τῆς χώρας μας, ἄλλαις λέξεσιν ἀγαπῶμεν αὐτὴν ὡς καὶ πάντες, οἱ βούλγαροι καθόσον γνωρίζομεν αὐτῆς τὴν Γεωγραφίαν ἐξ αὐτοψίας, (ὡς ἐν αὐτῇ γενομένη θέντες καὶ ἀνατρεφέντες) πολὺ περισσότερον ἢ πολλοὶ τῶν νῦν ὀνομαζομένων βουλγάρων ἐν οἷς ἴσως καὶ ὑμεῖς κ. Α.

Ἀπεκδυθέντες δὲ εἰς τὸ δημοσιογραφικὸν στάδιον κ. Α., ἐξ ἔρωτος πρὸς τὸ καλὸν, ἐννοοῦμεν νὰ διαδίσωμεν ἐπὶ τῶν ἰχνῶν τὰ ὅποια ἀρχήθεν ἔχαράξαμεν. Ἀν ἡ πορεία μας δὲν ἀρέσκει τοῖς πολλοῖς, ἀρέσκει ὅμως τῇ ἀληθείᾳ καὶ τῷ δικαίῳ ὑπὲρ ὧν ἀνενδότως μαχόμεθα. Ἀν δέ ποτε ἐπιπίπτωμεν κατὰ τῶν χωριστικῶν καὶ ἀποκεντρωτικῶν τάσεων ἐμφοροῦμένων συναδέλφων ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς φαίνεσθε κ. Α. ὅτι συγκαταλέγεσθε, τοῦτο πράττομεν ὡς γινώσκαι τῆς ἀποστολῆς ἡμῶν, ὑπέρομαχιν δὲ τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τοῦ γοήτρου τῆς χώρας ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν νόμων τῆς ὁποίας διαβιόμεν. Ναι κ. Α. δότι δὲν εἴμεμα ξένον ἐν τῇ χώρᾳ στοιχεῖον, ἀλλ' αὐτόχθον διεκδικοῦν τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις ὑπηκόοις δικαιώματα ὡς ὑποδαλλόμεθα καὶ εἰς τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις. Τὸ πρᾶγμα τοῦτο ὠφελετε κ. Α. πρὸ πολλοῦ νὰ μάθητε ἂν προσποιεσθῆτε ὅτι ἀγνοεῖτε αὐτό. Κατὰ συνέπειαν οὐδεμίαν σχέσιν πολιτικὴν δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν οὐτε μετὰ τοῦ Πατριαρχείου ἀλλ' οὐδὲ μετὰ τῆς ἐλληνικῆς κυβερνήσεως. Ἡ ὑπάρχουσα νῦν πνευματικὴ ἐπικοινωνία ὑφίσταται κατ' ἀνάγκην μετὰ τοῦ πατριαρχείου μὲν ἐνεκεν τῆς ὑφισταμένης ἐκκλησιαστικῆς διαφοράς ἣτις ἐκλείπει εὐθὺς ὡς ἀρθῶσιν οἱ ταύτην προκαλέσαντες λόγοι, μετὰ τῆς Ἑλλάδος δὲ μέχρι οὗ ἐν Βουλγαρίᾳ ἰδρυθῇ κέντρον πνευματικῆς Ἑλληνικῆς κινήσεως ἐπυρκοῦν εἰς τὰς πνευματικὰς τῶν ὁμοεθνῶν μας ἀνάγκας. Τοῦτο δὲ κ. Α. γενήσεται εὐθὺς ὡς ἐκλείπει τὸ σκότος τὸ ἐπικαλύπτον τὰ στενὰ ὅρια φανατικῶν τινῶν ἐγκραδίων οἵτινες τὸ ἐκχειλισμα τῆς πολυμαθείας αὐτῶν ἐπιδεικνύουσιν ἐν ταῖς ὕβρεσι κατὰ τῶν Ἑλλήνων πρὸς ἀπαγοήτευσιν τῶν βουλομένων νὰ συντελέσωσι, τὸ κατ' αὐτοὺς, ὑπὲρ τῆς ἀναπτύξεως τῆς Χώρας, καθ' ὅσον εἶναι γνωστὸν κ. Α. ὅτι ἐκ τῶν μερῶν τὸ ὅλον συνίσταται.

Εὐτυχῶς ὅμως καὶ πάλιν λογιζόμεθα ὅτι οἱ ἰθὺνόντες τὰ τῆς ἡμετέρας Ἡγεμονίας εἶναι εἰς θέσιν καλλίων παντὸς ἄλλου νὰ γνωρίζωσι τὸ συμφέρον τῆς Βουλγαρίας! «Ὅτι δὲ οὐχὶ ἀπαξ ἐπὶ τῶν πολιτικῶν ζη-

τημάτων ὑπεστηρίζαμεν τὴν ἐνεστώσαν πολιτικὴν, ὅτι οὐδέποτε ἐξεφράσθημεν κατὰ τῆς πλειονότητος τῶν βουλγάρων συμπολιτῶν μας ἣτις εὐτυχῶς ἀποτελεῖ, καὶ τὴν ὑγιεινέραν τοῦ Κράτους μερίδα, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἐκ προσθέσεως καθ' ἡμῶν γραφέντα εἶναι διαστrophὴ τῆς ἀληθείας, περὶ τοῦτου ὁμνήλησομεν προσεχῶς.

Σ.

ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

«Ματαιότης ματαιότητων τὰ πάντα ματαιότης». Τὸ ῥητὸν τοῦτο τῆς χρυσαλάτου τῆς ἐκκλησίας σάλπιγγος, ἔρχεται ἐπὶ ἅπασι νὰ ἐπισφραγίσῃ τὴν πικρὰν ἀλήθειαν τῆς ματαιότητος τῶν γηϊνῶν πραγμάτων, τῆς διαρκούς ταύτης κωμωδίας τῆς ἐξελισσομένης ἐπὶ τῆς μεγάλης τοῦ θεάτρου τοῦ κόσμου σκηνῆς, καὶ τῆς διαρκούς εἰρωνίας τῆς βασιλευούσης ἀνὰ πᾶσαν τὴν ὑφήλιον!

Εκεῖ ὅπου ἔπληξαν τὴν καλλιὰν τῶν αἰ Μούσαι, ἐκεῖ ὅθεν ἀναβλύσαντα κατέκλυσαν τὸ Σὺμπαν τὰ καλλίρροα καὶ ἀείζωα νάματα τῆς καθόλου ἀνθρωπίνης σοφίας, ἐκεῖ ὑπὸ τὴν μυροβόλον ἀτμόσφαιραν καὶ τὸν γλαυκὸν καὶ ἀνέφελον οὐρανὸν, οἰκτρῶς—ὄσφ καὶ αἰνιγματωδῶς—ἀπετερμάτισε τὸν βίον αὐτοῦ ὁ συμπαῖς ὄσφ καὶ ἐλεήμων, ὁ χαρίεις ὄσφ καὶ φιλάνθρωπος, ὁ φιλομειδῆς ὄσφ καὶ προσφιλεῖς, ὁ δραστήριος ὄσφ καὶ μεγαλεπίβουλος, ὁ ῥέκτης ὄσφ καὶ μεγαλοπράγμων, ὁ ἀγαστὸς ἡμῶν συμπολίτης καὶ κοινὸς ἀπάντων ἡμῶν φίλος ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ γόνος εὐαγοῦς τῆς πόλεως ἡμῶν οἴκου ἀφθιτον δὲ κλέος τῆς καθ' ἡμᾶς Κοινοῦ. Φεῦ! Εἴμαρτο τῇ τλήμονι ἡμῶν πατρίδι νὰ θρηνῇ ἐπὶ πολὺν χρόνον, φιλόπατρι αὐτῆς τέκνον, ὑπὲρ ἐν τῷ μέσῳ τοσαύτης οἰκιακῆς εὐδαιμονίας, τόσης εὐμαρείας, τόσης ὑψηλῆς κοινωνικῆς θέσεως, τοσοῦτων συμπαθειῶν καὶ ὑπολήψεων, ἀλλὰ καὶ τόσο πολυασχόλου βίου οὐδὲ στιγμήν ἐπελάθετο αὐτῆς πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως εὐεργετοῦν καὶ συντρέχον ταῖς χρείαις αὐτῆς, ἐν παντί δὲ πρόθυμον πρὸς παροχὴν πάσης ὑπὲρ αὐτῆς ὑπηρεσίας καὶ συμβουλῆς ἣν ἤντλει ἐκ τοῦ φύσει πλοσίου νοητικοῦ αὐτοῦ ποταμοῦ.

Εὐθὺς ὡς ἡ ταχύπτερος φήμη τοῦ οἰκτροῦ τέλους τοῦ διευθυντοῦ τῆς Βιομηχανικῆς ἐν Ἑλλάδι Τραπεζῆς διεδόθη ἀνὰ τὴν πόλιν ἡμῶν ἡ ὁμογενὴς κοινωνία καὶ πάντες οἱ γνωρίσαντες τὰς ἀρετὰς τοῦ ἀνδρὸς ξένοι, κατελήφθησαν ὑπὸ ἐκτάκτου καὶ πρωτοφανοῦς συγκινήσεως, τὸ μυστήριον δὲ τοῦ τραγικοῦ αὐτοῦ θανάτου ἐπὶ πολὺν χρόνον θὰ εἶναι τὸ θέμα τῶν συνδιαλέξεων, διὰ μυριοστὴν δὲ φοράν θὰ ἀναμνησθῇ τὸ σοφὸν καὶ ἐκφραστικὸν ἀνεπίδεκτον δὲ συζητήσεως λόγιον «Vanitas vanitatum et omnia vanitas!»

Επὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ πολυστενάκτου ἡμῶν συμπολίτου ἅπας ὁ ἑλληνικὸς τύπος τὴν εὐφημοτέραν ἐξήνεγκε γνῶμην περὶ αὐτοῦ καὶ τῶν ἐκ φύσεως περικοσμοῦντων αὐτὸν κοινωνικῶν προσόντων, ὧν προεξήρχον ἡ προσήνεια, τὸ μετριοφρον καὶ τὸ ἐνεργητικόν. Παραθέτομεν παρὰ πόδας τὰ ὀλίγα καὶ καλὰ, ἅτινα ἔγραψεν ἡ Ἀθηναϊκὴ «Εφημερίς».

Ἀπὸ πρωΐας διαδοθεὶς ἀνὰ τὴν πόλιν ὁ ἐξαφνικὸς θάνατος τοῦ διευθυντοῦ τῆς Βιομηχανικῆς Τραπεζῆς Χαριδήμου Αποστολίδου κατέπληξε καὶ εἰς βαθύτα-

την θλίψιν ἐβύθισε τὴν Ἀθηναϊκὴν κοινωνίαν, ἡ ὁποία ἀκριβῶς ἐγίνωσκε καὶ ἐξιδιασμένως ἐτίμα τὸν ἄνδρα. Τὸ σπαρτακτικὸν νέον γοργότατα διεσπάρη, καὶ οἱ μανθάνοντες, οὐ μόνον οἱ ἐξ ἰδίας ἀντλήσαντες δυνάμενοι νὰ κρίνωσι περὶ τῶν ἀρετῶν τοῦ οὕτω σκληρῶς ἀποθανόντος, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐξ ἀκοῆς ὅπως δῆποτε γινώσκοντες περὶ αὐτοῦ, ἐσπεύδον εἰς τὸν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου φοβερῶς δοκιμασθέντα οἶκον, ἐν ᾧ κατέκειντο ἀπολοφυρόμενοι ἐπὶ τῇ ἀνηκούσῃ συμφορᾷ ἀδελφὸς πολύτιμος, ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν ἱατρός Σίμων Αποστολίδης, οἰκεῖοι καὶ φίλοι ἀπαραμύθητοι καὶ ἀγνοοῦσα τὸ ὀδυνηρὸν τέλος τοῦ πεφλημένου ἀνδρὸς, νεαρὰ σύζυγος λεχὼν κατακειμένη ἀπὸ δούλοῦ μολὶς ἐβδομήσαν καὶ τέκνα ἄπτερα.

Ὁ Χαριδῆμος Αποστολίδης ἀφηρητὰ ἐν ὅλῃ τῇ ἀκμῇ τῆς ἀνδρικῆς αὐτοῦ ἡλικίας, μόλις ὑπερβὰς τὸ τεσσαροκοστὸν αὐτῆς ἔτος, πλήρης σωματικῆς καὶ πνευματικῆς εὐρωστίας. Γόνος οἴκου τῆς Βάρνης ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων, εὐτυχὲς ἀρτίως παιδεύσεως ἐν Γερμανίᾳ, νέος δὲ κατὰ πρῶτον ἐπέδειξε τὴν ἐπιζηλον μόρφωσιν αὐτοῦ ὡς πρόεδρος Ἐμποροδικείου ἐν Ρύδω. Ἀλλὰ τὰς μεγάλας αὐτοῦ ἀρετὰς δὲν ἀνέπτυξεν ἢ δραδύτερον ἐν καταλλήλῳ σταδίῳ ἐνεργητικῆς, ὡς πρόεδρος τοῦ τουρκικοῦ Ἐμποροδικείου Θεσσαλονίκης. Αὐτόθι ἐν τῇ σάλῃ τῶν ἀπαύστως συγκρουομένων ποικίλων συμφερόντων ὁ Χαριδῆς Αποστολίδης ἐξόχως διεκρίθη ὡς λειτουργὸς πλήρης συνέσεως καὶ τῶν συμφερόντων τοῦ Γένους δεξιότατος προασιπτής. Ἡ ἐν Θεσσαλονικίᾳ πολυτιμος ἐργασία τοῦ κατέλιπεν ἐκεῖ ἀνεξίτηλους ἀναμνήσεις. Ὑπῆρχεν ἡ δεξιὰ χεὶρ τοῦ τότε Μητροπολίτου Καλλινίκου καὶ ἐνῷ ἐξυπηρετήσεν ὡς οὐδεὶς ἄλλος τὰ ἐλληνικὰ συμφέροντα, κατέστη ἐπίσης ἀγαπῶς εἰς τοὺς Ἕλληνας, Τούρκους, ἀλλοδαποὺς, εἰς τὸ σῶμα τὸ προξενικὸν καὶ εἰς πάντα κοινωνικὸν παράγοντα ἐν Θεσσαλονικίᾳ. Εκεῖθεν δὲ ἀναχωρήσας μετέβη εἰς Κων/πολιν, ἐνθα νέαν περίοδον διήνοιξεν ἐν τῇ σταδίῳ αὐτοῦ δεχθεὶς ἐλληνικὴν ὑπηρεσίαν, ὡς δευτέρως διερμηνεὺς τῆς αὐτόθι ἡμετέρας Πρεσβείας. Ὁ ἐν Κων/πόλει γάμος τοῦ μετὰ τῆς ἀνεψίας τοῦ μακαρίτου Θεολόγου, Ἰδρυτοῦ καὶ πρώτου διευθυντοῦ τῆς ἐν Ἀθήναις Βιομηχανικῆς Τραπεζῆς, συνέτεινεν εἰς τὴν ταχυτέραν αὐτοῦ ἀποκατάστασιν ἐνταῦθα κληθέντος ὡς διευθυντοῦ τῆς Βιομηχανικῆς. Ἐπὶ ἐννεαετίαν περίπου προϊστάτο τοῦ σημαντικοῦ τοῦτου ἰδρύματος ἵαν εὐδοκίμως, καὶ διηύθυνε τὰς ὑποθέσεις αὐτοῦ μετ' ἀγαστῆς συνέσεως καὶ συντηρητικότητος, καὶ ἐξετιμᾶτο ὑπὸ τῶν παρ' ἡμῶν τραπεζιτικῶν κύκλων ὡς πεφωτισμένος καὶ δραστήριος διευθυντὴς καὶ ὑπὸ πάντων ἡγαῖτο καὶ διέπρεπεν ἐν τῇ ἐκλεκτῇ κοινωνίᾳ τῆς πρωτευούσης ὡς μέλος αὐτῆς συμπαθέστατον. Τὴν συμπάθειαν ταύτην ἐπέβαλεν, οὕτως εἰπεῖν, εἰς τὸν μετ' αὐτοῦ ἐρχόμενον εἰς συνάφειαν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, πρὶν ἐμπνεύσῃ αὐτὴν τὸ ἥθος αὐτοῦ, ἐπέβαλε διὰ τῆς ἐξωτερικῆς αὐτοῦ μορφῆς, τῆς ἀρρενωποῦ καὶ εὐχαρακτηρίστου, ἐφ' ἧς ἐνόμιζες ὅτι ἀπετυπώντο εὐστάθεια καὶ εὐκρίνεια ἐλκύνουσα.

Ἀλλὰ ταῦτα πάντα, πνεύματος μόρφωσιν καὶ σώματος ἀκμήν καὶ βίον πλήρη ἐνεργείας καὶ τιμῆς καὶ κοινωνικὴν περιωπὴν καὶ εὐμάραν καὶ στοργὴν καὶ ἐκτίμησιν καὶ παρελθόν ἐπιζήλον καὶ παρόν γαλήνιον καὶ μέλλον εὐρύτατον εἴμαρτο νὰ διακόψῃ οὕτω τραγικῶς ὁ αἰνιγματωδὴς θάνατος, ἀποδεικνύων ἅπασι ἐπὶ οἰκτρὰν κωμωδίαν τὴν

ζωὴν καὶ εἰρωνα μορφασμὸν τὴν εὐτυχίαν. Οὐδὲν δυνάμεθα κατὰ τῆς εἰμαρμένης· τὸ πένθος καὶ τὰ δάκρυα καὶ ἡ ἀπόγνωσις ἐπολείπονται εἰς τοὺς ἀνισχύρους ἡμᾶς· καὶ ταῦτα πάντα ἐξεδήλωσε ζωηρότατα ἡ Ἀθηναϊκὴ κοινωνία ἐν πένθει καὶ κλαυθρῷ καὶ ἀπογνώσει κηδεύσασα μέχρι τῆς ὑστάτης αὐτοῦ κατοικίας—σταγόνες παραμυθίας ἐν τῷ ὠκεανῷ τῆς ὁδύνης συζύγου καὶ τέκνων καὶ ἀδελφῶν—τὸν διαπρεπῆ πολίτην καὶ προσφιλέστατον ἄνδρα, τὸν ἀλησμόνητον, μνήμης Χαρίδημον Αποστόλιν.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

ΓΕΝΝΕΘΛΙΑ ΗΓΕΜΟΝΟΣ—Επὶ τῇ ἑορτῇ τῶν γεννηθλίων τῆς Α. Β. ΥΨ. τοῦ ἡγεμόνος ἐτελέσθη τὴν παρελθ. Κυριακὴν δοξολογία ἐν τῇ ἐμπροσθεν τοῦ στρατῶνος πλατεῖᾳ παριστάμενων τῶν πολιτικῶν, στρατιωτικῶν καὶ θρησκευτικῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως ἡμῶν τῶν διδασκάλων μετὰ τῶν μαθητῶν ἐκατέρων τῶν φύλων πάσης ἐθνότητος καὶ πλήθους λαοῦ. Παρέστη ἐπίσης καὶ ἡ Α. Π. ὁ Μητροπολίτης ἡμῶν κ. Πολύκαρπος μετὰ τοῦ ἱεροῦ κλήρου συγχαρεῖς τοῖς ἀρμοδίους ἐξ ὀνόματος τῆς Ἑλλην. Κοινοῦτος. Τὸ ἑσπέρας ἡ πόλις ἦν πεφωταγωγημένη ἐκάψαν δὲ καὶ πυροκρόταλα.

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΝΗΣΤΗΣ ΤΗΣ Α. Β. ΥΨ.—Ἡ μνηστὴ τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου Μαρία Λουίζα εἶναι πρωτότοκος θυγάτηρ τοῦ ἐκπτώτου δούκως τῆς Πάρμας ἐκ τοῦ πρώτου αὐτοῦ γάμου μετὰ πριγκηπίσσης ἐκ τοῦ οἴκου τῶν Βουρβάνων τῆς Νεαπόλεως. Γεννηθεῖσα ἐν Ρώμῃ τῇ 17 Ἰανουαρίου 1870, ἄγει τὸ 23 ἔτος τῆς ἡλικίας. Ὁ πατὴρ τῆς ἦν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐν Αὐστρίᾳ, ἐνθα ἠγόρασε τὸν ὠραίον πύργον Σβαρτσάου, συνδέεται δὲ ἡ νύμφη καὶ διὰ στενῶν συγγενικῶν δεσμῶν πρὸς τὸν οἶκον τῶν Αψβούργων. Εἶναι ἐκ πατρὸς ἀνεψία τοῦ μεγάλου δούκως τῆς Τοσκάνης καὶ ἐκ μητρὸς ἀνεψία τῆς αὐτοκρατορίας Ελισάβετ. Ἡ μητριὰ τῆς εἶναι ἀδελφὴ τῆς συζύγου τοῦ ἀρχιδούκως Καρόλου Λουδοβίκου, ἀδελφοῦ τοῦ αὐτοκράτορος. Ἀλλ' ἐν τῇ μορφῇ ἡ Μαρία Λουίζα φέρει καταφανῆ τὸν τύπον τῶν Βουρβάνων, ἐξ ὧν κατὰ γένος, ἔχουσα ἰδίως ἐκπληκτικὴν ὁμοιότητα πρὸς τὴν δούκισσαν τοῦ Βερρῦ, τὴν μητέρα τοῦ κόμητος Σαρδῶρ. Εὐπαινεῖται ὡς ἐπιδο-

σα εἰς τὴν μουσικὴν καὶ τὴν ζωγραφικὴν, κέκτηται δὲ καὶ προῖκα μεγάλην ἐκ τῆς κληρονομίας τοῦ κόμητος Σαρδῶρ.

— Καθὰ ἀγγέλλεται ἐκ Σοφίας ἡ κυβέρνησις θὰ ἀπαντήσῃ κατ' αὐτὰς εἰς τὴν διακοίνωσιν, δι' ἣς ἡ Ρωσσία ἀπήτησε παρ' αὐτῆς τὰς καθυστερουμένας ἐκ τῆς πολεμικῆς ἀποζημιώσεως δύο ἐτησίαις δόσεις. Λέγεται δὲ ὅτι ἐν τῇ ἀπαντήσῃ αὐτῆς θὰ ἀνταπαιτήσῃ παρὰ τῆς Ρωσσίας πρὸς τοὺς κατατεθειμένους ὡς ἰσχυρίζεται, παρὰ τῇ ἐν Βουκουρεστίῳ ῥωσικῇ πρεσβείᾳ βουλγαρικῶς κληροδοτήμασι καὶ τὴν ἐξόφλησιν χρεωστικῶν ὁμολογιῶν, αἵ τινες εἶχον ἐκδῶση κατὰ τὸν πόλεμον τῆς Βουλγαρίας ὁ ῥωσικὸς καὶ ὁ ῥωμουνικὸς στρατὸς καὶ ὧν τὸ ποσὸν ἀνερχόμενον εἰς 12 ἑκατομ. φρ. ἐμελλε ν' ἀποδώσῃ ἡ Ρωσσία, ὡς ἰσχυρίζεται ἡ κυβέρνησις.

— Ἐκ τοῦ ἰσολογισμοῦ τοῦ ἐν Ρουσσουκίῳ Ταμιευτηρίου «Γιρδία» ἐξάγεται ὅτι τῇ 1 Ἰανουαρίου 1892 ἡ ἀξία μετοχῆς τινὸς ἦν 300 λέβα, ἡ μηνιαία καταβολὴ ἦν 5 ἥτοι ἐνιαύσιος 60 λέβα, κέρδος καθαρὸν λ. 46 καὶ 83 ἐκ. Ὄθεν ἡ μετοχὴ τῇ 1 Ἰανουαρίου 1893 ἦτο λέβα 403 καὶ 83 ἐκτ. Ὄλον τὸ κεφάλαιον τοῦ Ταμιευτηρίου τούτου ἀνέρχεται εἰς τὸ ποσὸν 744,605 λέβα!

— Ἡ κυβέρνησις διώρισε τὸν Μορτσιλῶφ, μηχανικόν, Διευθυντὴν τῆς κατασκευῆς τῆς νέας σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Σόφιας-Πέρνικ. Ὁ μηχανικὸς Μορτσιλῶφ εἶναι νέος ἀλλὰ λίαν γνωστὸς εἰς τὸ βουλγαρικὸν κοινόν· οὗτος ἔλαβε βραβεῖα καὶ τιμητικὰ διπλώματα δι' ἐρεῖναι τινὰ ἐπὶ τῶν σιδηροδρομικῶν ἐλασμάτων· 2) ἔλαβε τὸ πρῶτον βραβεῖον εἰς τὸν διεθνῆ διαγωνισμόν τῶν ἱπποπόμων τῆς Σόφιας, ὅτε εἶχον στείλει 36 σχέδια, διάφοροι ἐξέχουσιν προσιωπικότητες· καὶ 3) πρὸ ὀλίγου ἔλαβε τὸ τρίτον βραβεῖον εἰς τὸν πανευρωπαϊκὸν διαγωνισμόν περὶ σχεδίου κατασκευῆς γεφύρας ἐπὶ τοῦ Νέβα. Ὁ διορισμὸς ὅθεν εἶναι ἐκ τῶν μάλλον ἐπιτυχῶν.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΣΠΕΡΙΣ—Εὐχαρίστως πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁμιλος ἐρασιτεχνῶν ἐν τῇ πόλει διοργανίζει μουσικὴν ἑσπερίδα μετὰ λαχείου ὑπὲρ τῶν σχολῶν τῆς Κοινοῦτος ἡμῶν. Τὸ λαχεῖον σύγκειται ἐκ χιλίων γραμματίων, ἀριθμοὶ δὲ κερδίζοντες 100. Ἐκαστος τῶν κερδίζόντων ἀριθμῶν κερδίζει διάφορα ἀντικείμενα οἰκιακῆς χρήσεως ἢ λαμπρῶς ἐξειργασμένα ἐργάχειρα ἅτινα ἐπὶ τούτῳ ὀριζομένη ἐκ δεσποινίδων ἐ-

πιτροπὴ θὰ συναρτίσῃ ὑπὲρ τῶν σχολείων. Ἡ ἀξία ἐκάστου τῶν ἀντικειμένων ἀνέρχεται ἀπὸ 1—60 λέβα. Εἶναι περὶ τὸν νὰ ἐξάρωμεν τὸν καλὸν ζήλον ὑπὲρ τῆς Κοινοῦτος ἡμῶν τῶν νεαρῶν καὶ φιλοτίμων συμπολιτῶν μας ἐπὶ δὲ περισσώτερον τὸ νὰ συστήσωμεν ἑκάστον νὰ συνδράμῃ ἔργον ἄξιον πάσης ἐπισταθίσεως καὶ ἀνώτερον παντὸς ἐπαίμου. Ἰδιαιτέρα ἐπιτροπὴ θὰ περιέλθῃ πρὸς πώλησιν τῶν γραμματίων τοῦ Λαχείου τιμωμένων ἀντὶ ἐνὸς μόνου λέβου, ἐπὶ τούτῳ δὲ πρόγραμμα θ' ἀναγγελλῇ τὴν ἡμέραν τῆς ἑσπερίδος καὶ τὰ ἐκτελεστέα ἐνοργάνως τε καὶ φωνητικῶς μουσικὰ τεμάχια.

ΟΙΚΤΡΟΝ ΤΕΛΟΣ—Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν νεαρὸς ἐργάτης συνεργαζόμενος πρὸς φόρτωσιν σίτου ἐν τῷ Ἀγγλικῷ ἐν τῷ λιμένι μας πλοίῳ ἀπώλεσας τὴν ἰσορροπίαν ἔπεσε κατὰ κεφαλῆς ἐν τῷ βυθῷ τοῦ ἀτμοπλοίου κατακερματισθέντος τοῦ κρανίου αὐτοῦ. Ἐκ τῆς πτώσεως μετὰ τινα λεπτὰ ἐξέπνευσεν.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἀγγέλλεται ὅτι ἡ ὑπὸ τὸν τίτλον «μυθιστορικὴ ἀνθοδέσμη «Ὀδύσσει»» ἥτις θὰ ἐξεδίδετο κατὰ τεύχη ἐβδομαδιαίᾳ, μεταβάλλεται εἰς περιοδικὸν ἐκδοθῆσόμενον τρίς τοῦ μηνός. Πρὸς εὐκολίαν δὲ τῶν συνδρομητῶν μας μετατρέπομεν τὴν κατὰ τεύχη ἀπότισιν τοῦ ἀντιτίμου, εἰς συνδρομὴν μηνιαίαν, τρίμηνον, ἑξαμήνου, ἐννεαμήνου καὶ ἐτησίαν αἰτήσεις θὰ προκαταβάλλονται ἅμα τῇ λήψει τοῦ πρώτου ἀριθμοῦ.

Ἡ μηνιαία συνδρομὴ ὀρίσθη διὰ λέβων 1 καὶ 20 ἐκ. ἡ τρίμηνη 3.50 ἡ ἑξαμήνη 7, ἡ ἐννεαμήνη 10, καὶ ἡ ἐτησίαν 12.

Ἐν τῷ περιοδικῷ θὰ δημοσιεύωνται μυθιστορήματα καὶ διηγηματικά τῇ ῥωτὸ τὸ ὑπα καὶ κατ' ἐκλογὴν ἡ θικ ο-κ ο ι ν ω ν ι κ ᾶ, ἐν τῇ ἐσωτερικῇ δὲ ὅψει τοῦ πρώτου ἐξωφύλλου καὶ ἐν ταῖς δυοῖς τοῦ τελευταίου μικραὶ ἀγγελίαι διαφόρου εἶδους. Τὸ πρῶτον φυλλάδιον ἐκδίδεται τὸ προσεχὲς Σάββατον.

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ΡΕΖΕΔΑ

Ὑπόθεσις ἀμερικανικῆ προξενήσασα κρότον εἰς τὴν πρώτην εἰς εὐρωπαϊκὴν γλῶσσαν μετάφρασιν.

Συνδρομηταὶ ἐγγραφεῖς μέχρι τοῦδε ἐν τῇ ἐσωτερικῇ περὶ τοῦ

350

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑΣ ΤΩΝ ΟΒΡΕΝΟΒΙΤΣ—Ἡ Σερβικὴ κυβέρνησις φρονεῖ ὅτι κατέχει ἀποδείξεις περὶ τῶν σχέσεων τοῦ μνηστήρος τοῦ Σερβικοῦ Θρόνου πρίγκηπος Καραγεώργεβιτς μετὰ πλείστων ἰσχυρῶν ὁπαδῶν τοῦ ριζοσπαστικοῦ κόμματος. Τὰς σχέσεις ταύτας ἐπεδείκνυν ὁ Καραγεώργεβιτς ἵνα βολιδοσκοπήσῃ τὰ ἐν λόγῳ πρόσωπα ἐπὶ ἐνδεχομένου κινήματος πρὸς ἀνατροπὴν τῆς δυναστείας τῷ Οβρένοβιτς.

Επὶ τούτῳ ἐπρόκειτο ἐν ἀρχῇ ν' ἀπευθυνθῇ πρὸς τὸν σερβικὸν λαὸν προκήρυξις προσκαλοῦσα αὐτὸν νὰ ἀποδιώξῃ δυναστείαν διακυβεύουσαν τὴν ἀγαθοφημίαν τῆς χώρας. Δύο δὲ ἐκ τῶν ἡγετῶν τοῦ ριζοσπαστικοῦ κόμματος εἶχον ἀποδεχθῇ τὴν πρωτοβουλίαν συγκλήσεως ὅλων τῶν ὁπαδῶν τοῦ κόμματος τούτου εἰς ὀρισμένον μέρος πρὸς συζήτησιν τοῦ δυναστικοῦ ζητήματος. Ἀλλ' ἡ πλεονότης τῶν συναδέλφων αὐτῶν ἀντετάχθη κατὰ πάσης ἀποπειρας φερούσης ἐπαναστατικὸν χαρακτήρα. Ἐπομένως τὸ συνέδριον δὲν θὰ πραγματοποιηθῇ.

Τὸ συμβούλιον τῆς Βιομηχανικῆς Ἑλληνικῆς Τραπεζῆς συνελθὼν μετὰ τὸ οἰκτρὸν τέλος τοῦ ἀτυχοῦς Αποστολίδου, συνέστησεν ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν κυρίων Γκίκα, Μαρίνου καὶ Κυριακίδου ἥτις εὐθὺς προέβη εἰς τὴν ἐξέλεξιν τῶν βιβλίων τῆς Τραπεζῆς καὶ τοῦ ταμείου αὐτῆς ἀλλ' οὐδεμίαν ἀταξίαν παρουσιάσθη.

Η ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ—Κατὰ πληροφορίαν ἐκ Πετροπόλεως διὰ Κιέβου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς ῥωσικῆς πρωτεύουσας ἱδρύεται ἔδρα τῆς «Νεοελληνικῆς φιλολογίας», ὑψηλῆς δὲ αὐτῆς ὀρίσθη ὁ γνωστός ἀρχαιολόγος κ. Κεραμεύς, ὅστις ἐπρόκειτο ν' ἀρξῇται τῶν παραδόσεων αὐτοῦ ἐλληνιστὶ τῇ 18 Ἰανουαρίου. Ὡς γνωστὸν, ἔδρα τῆς νεοελληνικῆς φιλολογίας ἱδρύθη περὶ καὶ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Ὀδησσοῦ. Τὸ γεγονός

(44) ΥΠΟΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (44)

ΟΙ ΔΙΑΔΥΜΟΙ

(Πρωτότυπον κοινωνικὸν διήγημα)

Ὑπὸ

Γ. Ο ΣΚΑΝΑΒΗ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Γ!

Α! ἡ φωνὴ αὐτῇ... εἶπεν ἡ Θοδωρέτα, ἡ φωνὴ αὐτῇ...

— Τίνος εἶναι ἡ φωνὴ αὐτῇ; ἐπανελαβὼν ἡ σκιά, λέγε καὶ δὲν θὰ σε κοποῦσῃ.

— Αχ! κύριέ μου, ἐγὼ δὲν ἔκανα τίποτε, νὰ! νὰ μὴ χαρῶ τὸ ἱματάκι

μου ποῦ εἶναι ἓνα... Τὶ θέλεις ἀπὸ μένα;

— Λέγε! σε εἶπον, τίνος εἶναι ἡ φωνὴ αὐτῇ; Σε δίδω τὸν λόγον μου ὅτι τίποτε δὲν θὰ πάθῃς.

— Ἡ φωνὴ αὐτῇ... ὁμοιάζει μετὰ τὴν φωνὴν ἐκείνης...

— Ποίαν; λέγε... λοιπόν;

— Τῆς κόρης τοῦ ἀφεντικοῦ... τοῦ Ἀντωνέτου!...

— Τῆς κόρης τοῦ Ἀντωνέτου;

— Ναί!...

— Καὶ... ἡ οἰκία τοῦ εἶναι ἐδῶ πλησίον;

— Τὶ νὰ ξέρω γὰρ ποῦ βρίσκομαι...

— Μίαν ὥραν καὶ ἡμίσειαν μακρὰν τῆς οἰκίας ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξῆλθες.

— Μιά μισή ὥρα;... Καλὲ ἐκεῖνο τὸ σπῆτι ποῦ βγήκα εἶναι τοῦ ἀφεντικοῦ... τοῦ Ἀντωνέτου!

— Ε! καὶ τί ζητεῖ ἡ κόρη τοῦ πρὸς τὸ μέρος αὐτό...

— Καὶ γὰρ δὲ ξέρω, κύριέ μου,... ἀλλὰ ἀνοίξε τὸ ματάκι μου, ἀνοίξετο νὰ χαρῆς τὰ μάτια σου.

Ἀλλ' ὁ ἄγνωστος δὲν ἀπάντησεν οὐδὲν παραδοθεὶς εἰς σκέψεις. Ἐλαβε σημείωσιν τοῦ μέρους ἐκείνου τὸ ὅποιον δὲν ἦτο ἢ ὁ γνωστός οἰκίσκος τοῦ Ερνέστου καὶ διέταξε τὸν ἡνίοχον νὰ προχωρῇ ἐν ᾧ οἱ ἵπποι ἔβαινον καλὰ πάζοντες.

Ἡ ἄμαξα ἔστη πρὸ τινος ἀποκέντρου καλύβης κειμένης ἐντὶνι δάσει· ἐκεῖ ἀπεβίβασαν τὴν Θοδωρέταν.

Ἐν τῇ καλύβῃ ὑπῆρχε γυνὴ τις γραῖα ἀλλ' εὐρωστος ἥτις οὐδέποτε ἐγέλα ἔργον δ' αὐτῆς ἦτο νὰ περιποιητῇ ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἔφερον πρὸς αὐτὴν διάφορος ἀνθρώποι.

Ὁ τόπος ἐνθα ἔκειτο ἡ καλύβη τῆς γραίας ἦτο πολίχνη ἀπόκεντρος ἐξ ἐκείνων αἰτίνας εἰσὶν ἄγνωστοι εἰς τοὺς πολλούς.

Εἰς τὴν πολίχνην ταύτην ἔφερον ὁδὸς εὐρεία κατερχομένη διὰ γηλόφου πολυδένδρου.

Αἱ πρῶται οἰκίαι ἦσαν φκοδομημέναι ἐπὶ μεγάλου ἡμικυκλίου τὰ δύο ἄκρα τοῦ ὁποίου ἀπέληγον εἰς δάσος σύνδενδρον.

Εἰς τὴν ἐσχατιάν τῆς δεξιᾶς τῆς καμπύλης συνοικίας, ἔκειτο ἡ καλύβη τῆς γραίας Λουδοβίκας.

Ἡ γραῖα εἶχε σύζυγον ὅστις εἰργάζετο ἐν τοῖς ὑλοτομείοις μετὰ τοῦ δεκατετραετοῦς υἱοῦ τοῦ, τοῦ τελευταίου ἐναπομείναντος ἐκ τῶν ὀκτὼ τοιούτων μεγαλειτέρων ὀνομαζόμενον Ἰάκωβον.

Ἡ γραῖα Λουδοβίκα ἦτο γυνὴ φύσει

εἶνε ὑπὸ πᾶσαν ἐποίην εὐαρεστό-
τατον, ἄτε ἀποδεικνύον τὸ ἐνδια-
φέρον, ὅπερ ἡ μεγάλη τοῦ Βορ-
ρά αὐτοκρατορία λαμβάνει ὑπὲρ
τῆς φιλολογίας. Γεγονός σχετικὸν
εἶνε τὸ ἐξῆς, ὅτι ἐν Μόσχα μετ'
οὐ πολὺ ὁ φοιτητὴς τοῦ ἐκεῖ πα-
νεπιστημίου κ. Ανδρέας Δρόσης
ἐκδίδει ἔργα τινὰ τῶν νεωτέρων
ποιητῶν τῆς Ἑλλάδος μεταφρα-
σμένα εἰς τὴν ρωσικὴν γλῶσ-
σαν.

Ο ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ ΣΤΡΑΤΟΣ
ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ — Δραστήρια
καὶ αὐστηρὰ μέτρα ἐλήφθησαν ἐν
Αλεξανδρείᾳ καὶ Καῖρῳ πρὸς κα-
ταστολὴν πάσης καὶ τῆς ἐλαχίστης
ταραχῆς δυναμένης νὰ συμβῇ κα-
τὰ τὰς τελευταίας τῆς Αποκρέφ
ἡμέρας. Μετὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ πρὸς
ἐνίσχυσιν ἀποστελλομένου ἐκ δι-
αφόρων μερῶν ἀγγλικῶν στρατοῦ
ὁ στρατὸς τῆς κατοχῆς ἐν Αἰγύ-
πτῳ θ' ἀνέρχεται εἰς πέντε χιλι-
άδας ἀνδρῶν, ἵτοι ἐκ πέντε συν-
ταγμάτων πεζικοῦ, μιᾶς ἱλῆς ἱππι-
κοῦ, μιᾶς πυροβολαρχίας καὶ ἐνὸς
λόχου μηχανικοῦ.

Η ΟΧΥΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΣΙΚΕΛΙ
ΑΣ — Ἐν τῇ ἰταλικῇ Βουλῇ ἐγέ-
νετο ἐπερώτησις πρὸς τοὺς ὑπουρ-
γοὺς τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν
Ναυτικῶν περὶ τῶν ὀχυρωματικῶν
ἔργων ἐν Σικελίᾳ τὰ ὁποῖα θέ-
ον νὰ ἐπισπευσθῶσι, διότι καὶ ἡ
Γαλλία καταγίνεται δραστηρίως
εἰς τὴν ὀχύρωσιν τῆς ἐν Τύνιδι
Βυζέρτας ὅπερ ἀποτελεῖ κίνδυνον
σοβαρὸν διὰ τὴν Ἰταλίαν ἐν πε-
πτώσει πολέμου. Καὶ ὁ μὲν ὑ-
πουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἀπήν-
τησεν ὅτι τὰ ἔργα τῆς ὀχυρώ-
σεως προβαίνουν, ὁ δὲ ὑπουρ-
γὸς τῶν Ναυτικῶν εἶπεν ὅτι τὰ
ὀχυρώματα τῆς ξηρᾶς θεωρεῖ ἱτ-
τονος σημασίας καὶ ὅτι ἡ Ἰταλία
ἔχει πρὸ παντὸς ἀνάγκην θωρη-
κτῶν καὶ πάλιν θωρηκτῶν.

ΑΙ ΖΗΜΙΑΙ ΤΗΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ
— Κατὰ τοὺς μετριοτέρους ὑπολο-
γισμοὺς αἱ ἐκ τῶν σεισμῶν κα-
ταστροφαὶ οἰκῶν καὶ ἄλλων οἰκο-
δομημάτων μόνον τῆς πόλεως Ζα-
κύνθου ἀνέρχονται 7, 300, 000
δραχμῶν. Ἐὰν δὲ κατ' ἀναλογί-
αν ἐκτιμηθῶσι καὶ αἱ ζημίαι ἐν
τοῖς χωρίοις ὧν τινὰ παντελῶς
κατεστράφησαν τὸ ποσὸν θὰ ὑπερ-
βαίνει τὸ τριπλάσιον τοῦ ἀνωτέ-
ρου προϋπολογισθέντος.

ΚΑΘΟΔΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΕΙΣ
ΕΛΛΑΔΑ — Αἱ ὑπὲρ τῆς διδασκα-
λίας τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης θερ-

μαὶ δηλώσεις τοῦ ὑπουργοῦ τῆς
Ἑκπαιδεύσεως Γάουτς ἐν τῇ Αὐ-
στριακῇ Βουλῇ ἐπεδοκιμάσθησαν ὑ-
πὸ πάντων τῶν ἐν Αὐστρίᾳ διδ-
κτικῶν συλλόγων, πρὸς νέαν δ'
ἀπόδειξιν τοῦ ὑπὲρ τῆς κλασικῆς
Ἑλλάδος ζήλου ἄλλοτε καὶ καθη-
γητοῦ τοῦ Θηρεσιανοῦ Λυκείου,
θὰ κατέλθωσι κατ' Ἀπρίλιον καὶ
Μάιον εἰς Ἑλλάδα καθηγηταὶ Αὐ-
στριακῶν γυμνασίων, εἰς οὓς ἐ-
δόθησαν γενναῖαι χορηγίαι ὅπως
ἐπισκεφθῶσι τὰς Ἀθήνας, τὴν Κό-
ρινθον, τὰς Μυκήνας, τὴν Τίρυν-
θα, τὴν Ολυμπίαν, τὴν Σπάρτην,
θοὺς Δελφοὺς εἰ δυνατόν δὲ καὶ
τὴν Τροίαν, τὴν Πέργαμον καὶ
τὴν Ἐφεσον.

ΠΥΡΚΑΓΙΑ — Φοβερά πυρκαϊά
ἀπετέφρωσε τὸ ἡμισυ τῶν οἰκιῶν
τῆς Χαλκηδόνος ἐρατεινοῦ προ-
στίου τῆς Κωνσταντινουπόλεως.
Αἱ ζημίαι ἀνέρχονται εἰς 250.000
λίρων. Ἐκάησαν καὶ τὰ σχολεῖα
τῆς ὁμογενοῦς Κοινότητος.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΥΠΗΡΕΣΙΑ "ΟΔΗΣΣΟΥ"

Βιέννη 14 Φεβρουαρίου — Εἰς
τὸ Γεῦμα τῶν ἀνακτόρων πρὸς ἐκ-
δόθησαν καὶ οἱ δούλγαροι ὑπολογαροὶ
Ἀγγελῶφ καὶ Στάμωφ.

Βρυξέλλαι — Μέγα συλλα-
λητήριον χθὲς τὸ ἑσπέρας διὰ τὴν
καθολικὴν ψήφοφορίαν, μετεχόντων
τῶν 10.000 προσώπων, οἱ βου-
λευταὶ τῶν Βρυξελλῶν ἡγόρευσαν
ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς διαδηλώσεως.

Βερολίνον — Χθὲς ἐν τῇ
δαίτῳ παρὰ τῷ Μπέτινερ ὁ Αὐτο-
κράτωρ προσέειπεν ὑπὲρ τοῦ Καπρί-
θι, ἀπόντος. Ὁ Αὐτοκράτωρ ἔμεινε
μέχρι τοῦ μεσονυκτίου, ὡμίλησεν
ἐπὶ πολὺ περὶ τοῦ στρατιωτικοῦ νο-
μοσχεδίου.

Παρίσι — Τὸ Βουλανζικὸν
κόμμα εἰς τὸ Ζ! Τμήμα ὡς ὑποψή-
φον ὑπέδειξε διὰ τὰς προσεχεῖς
ἐκλογὰς τὸν Ἀνδριέ.

Βιέννη — Κατὰ τὴν Πολιτικὴν
Ἀνταπόκρισιν ὁ Ταύφφ εἶλετο παρ'
ὀλοκλήρου τοῦ οὐγγρικοῦ ὑπουργείου
ἐγκάρδιον συγχαρητήριον τηλεγρά-
φημα ἐπὶ τῇ ἐξηκονταετηρίδι αὐτοῦ.

Ρώμη 15 Φεβρουαρίου — Ὁ
πρεσβευτὴς τῆς Αὐστροουγγαρίας,
μεθ' ὅλου τοῦ προσωπικοῦ τῆς πρε-
σβείας, ἐγένετο δεκτὸς παρὰ τοῦ
πάπα εἰς πανηγυρικὴν ἀκρόασιν. Ἐν-

εχειρίσει δὲ εἰς τὸν Πάπαν αὐτόγρα-
φον ἐπιστολὴν τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ
πολυτίμητα δῶρα ἐν οἷς ἐξαιρίσιν σταυ-
ρὸν ἐξ ἐλαφροντόδοντος κεκοσμημένον
μὲ ἀδάμαντας. Μετὰ ταῦτα ὁ πά-
πας προσεκάλεσε τὸν πρεσβευτὴν
εἰς τὰ ἰδιαιτέρὰ τοῦ δώματα, ἐνθα
συνδιελέχθησαν ὅλως ἰδιωτικῶς ἐπὶ
τινα χρόνον. Ὁ δούξ τῆς Πάρμας καὶ
ἡ πριγκίπισσα Μαρία-Λουίζα ἀφί-
κοντο ἐκ Σβάρτσαου ἐπὶ τῇ εὐκαι-
ρίᾳ τῶν γενεθλίων τοῦ Ηγεμόνος
Φερδινάνδου ὅστις πάραυτα τοὺς ἐ-
πεσκέφθη. περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὁ
Ἀρχιδούξ Κάρολος-Λουδοβίκος ἦλθεν
εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, διαμείνας ἐπὶ ἡ-
μίσειαν ὥραν.

Ὁ πρίγκηψ Δολγορούκης, Μέγας
Τελάρχης τῆς Αὐλῆς Πετροπόλεως,
ἀφίκετο εἰς Βιέννην.

Ὁ ἐλς 16 Φεβρουαρίου — Αὐ-
τοκράτωρ ἐπεσκέφθη τὴν θυγατέρα
τοῦ Μαριάν-Βαλερίαν εἰς τὴν ἑπαυ-
λιν Λίχτεναγ, τὴν μεσημβρίαν ἐξη-
κολούθησε τὸ ταξεῖδιόν του, ὅπερ θὰ
διαρκέσῃ ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα.

Στοὺτ γάρδ — Ἡ ἀμοξοστοι-
χία τῆς Ανατολῆς Παρισίων-Βιέννης
ἐξετροχιάσθη πλησίον τῆς Αἰτιγγαῖμ,
ἡ ἀτμομηχανή, τὰ Βαρόνια καὶ αἱ
ἀποσκευαὶ ἀνετράπησαν, 18 ταξει-
διῶται ὕψις ἐξηκολούθησαν τὴν πο-
ρείαν τῶν ὁ μηχανικὸς ἐπληρώθη ἐ-
λαφρῶς.

Ρώμη — Ὁ Στρατηγὸς Λώνι,
ἐκτακτος ἀπεσταλμένος τοῦ Αὐτο-
κράτορος Γουλιέλμου παρουσιάσθη
εἰς τὸν Πάπαν κομίζων αὐτόγραφον

συγχαρητήριον ἐπιστολὴν καὶ πλού-
σιον δακτύλιον, δῶρον.

Βουδαπέστη — Κατὰ τη-
λεγράφημα ἐκ τοῦ Κάτω Δουναβί-
ως συνεπεία τῶν συνεχῶς αὐξανόν-
των ὑδάτων πλεῖστα μέρη εὐρίσκονται
ἐν κινδύνῳ ἄλλα δὲ ἐπλημμύρησαν
ἤδη.

Παρίσι — Ὁ Φερδ ἐν τῇ
Γερουσίᾳ ἀναλαβὼν τὴν προεδρίαν,
ὡμίλησεν ὡς ἐξῆς: ἡγορήσθησεν τὴν
γερουσίαν, ὅτι κατέπαυσε τὸν πύ-
ζοντα αὐτὸν ἐξοστρακισμόν, ἐπιβε-
βαίη ὅτι χάρις εἰς κοινοβουλευτικὴν
Δημοκρατίαν, ἡ τάξις ἀποκατέστη
ἄνευ βιαιῶν μέσων ἄνευ ταραχῶν.
Τὰ οικονομικὰ ἐβελτιώθησαν. Ὁ στρα-
τὸς ἐτελειοποιήθη ἰσχυροποιηθεὶς,
χάρις δὲ εἰς τὴν φρόνησιν καὶ με-
τριοπάθειαν αὐτῆς, ἡ Δημοκρατία
ἀπέκτησε πολυτίμους συμπαθείας.

Βουδαπέστη — Ἐπὶ τοῖς
γενεθλίοις τοῦ Ηγεμόνος τῆς Βουλ-
γαρίας χθὲς, σήμερον θέλουσιν πα-
ρακληθεῖν εἰς τὸ Κοβουργικὸν Ἀνά-
κτορον, ἡ Μήτηρ τοῦ πρίγκηπος, ὁ
δοῦξ, ἡ δούκισσα Φιλίππου Κεβούρ-
γου Γόθα καὶ αὐτὸς ὁ Ηγεμὼν, ὡ-
σαύτως ὁ Αρχιδούξ Κάρολος Λου-
δοβίκος καὶ ἡ σύζυγος του, ὁ δούξ
καὶ ἡ δούκισσα τῆς Πάρμας, ἡ
Μαρία-Λουίζα, οἵτινες θὰ μένωσιν
ἐν τοῖς ἀνακτορίοις μέχρι τῆς 1-ης
μ. μεσημβρίας.

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΒΟΥΛΓ. ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ Βάρνα, 16 Φεβρουαρίου 1893.

Ἐπικαταλλαγή (agio)	ἀγορά εἰς χρυσόν		πωλῆσεις εἰς χρυσόν		Συναλλάγματα εἰς χρυσόν	
	λέδα	ἐκ.	λέδα	ἐκ.	λέδα	ἐκ.
Πωλῆσεις, ἀργ. μὲ χρυσόν 3						
Ἀγορά	3	35				
Ρωσίας χαρτ. ρούβλια	100	..	262	—	272	—
φράγκ. χρ. σά	100	..	—	—	101	50
Αὐστρίας χαρτ. φινρ.	100	..	207	40	209	60
φράγκ. χρυσά	100	..	—	—	100	25
Γερμανίας μάρκ.	100	..	123	20	124	50
φρ. χρ. ἰ	100	..	—	—	100	40
Γαλλίας						
Βελγίου						
Ἰταλίας						
Ελβετ.						
φράγκα χρυσά	100	..	99	85	100	35
Ἀγγλίας λίρα στερλ.	1	..	25	15	25	27
φράγκ. χρυσά	100	..	—	—	100	50
Τουρκίας λίρα τουρκ.	1	..	22	70	22	78
φράγκ. χρυσά	100	..	—	—	100	25
Σερβίας						
Ρουμανίας						
φράγκα χρυσά	100	..	—	—	100	—
Τραπεζ. Ἀγγλίας, Γαλλίας Γερμανίας,						
Βελγίου καὶ Ελβετίας			99	—	100	—
Εἰκοσόφραγκον ἐν Βιέννῃ fl.	9.65					

Ὁ ἐλάχιστος ὁρὸς διὰ τὰς ἀνω ἐπικρατείας εἶναι 0.50 ἑκατοστὰ. Διὰ τὴν Τουρκίαν 1 λέβον
Προμήθεια δι' ἀποστολὰς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἡγεμονίας 1/10 %. Ἐλάχιστος ὁρὸς .250%

βιαίου χαρακτήρος, ὑπουργὸς καὶ ζηλό-
τυπος καθ' ὑπερβολήν. Ἠγάπα τὰς ἐρι-
δας καὶ λογομαχίας λίαν δὲ τὰ μεθυ-
στικά ποτὰ.

Εἶχεν ὅμως καὶ τὸ προτέρημα τῆς
ἐχεμυθείας ὅταν μάλιστα ἐπρόκειτο νὰ
ἀργυρολογήσῃ. Τότε ἐγένετο ἡμερωτέ-
καὶ ἱπωτέρα καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀρνίου.

Ενεκα τῆς ἐχεμυθείας τῆς ταύτης ἐ-
λάμβανε πάντοτε μέρος εἰς τὰ διάφο-
ρα ἐγκλήματα, κλοπὰς, καὶ τὰ τοιαῦτα,
εἰς ὀλίγους ὅμως ἦτο γνωστή.

Τὸ μέσον τοῦτο εὔρε πρόσφορον
πρὸς ἀνακούφισιν, ὡς ἔλεγε, τῆς πτω-
χείας τοῦ ἀνδρουλῆ τῆς.

Τούναντιον ὁ σύζυγός της γέρων Θω-
μᾶς ἦτο ἄνθρωπος ἡπίου χαρακτήρος,
συμπαθὴς καὶ φιλεῦσπλαιχνος πάσχω-
ν εἰς τὰς δυστυχίας τῶν ἄλλων καὶ ἐκ
τῶν ἐνόητων βοηθῶν τοὺς ταλαιπωρου-

μένους. Τοιαύτην ἀνατροφὴν ἔδιδε καὶ
εἰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἰάκωβον παρὰ τὰς
ἀντιστάσεις τῆς συζύγου του ὅτι θὰ τὸν
καταστρέψῃ ἐν ἐξακολούθῃ νὰ τὸν διοι-
κῇ οὕτω.

Μετὰ τοῦ ἀνδρός τῆς οὐδέποτε ἐξη
ἐν ἀρμονίᾳ καὶ ὅταν μάλιστα ἐπέστρε-
φε μὲ κενὰς τὰς χεῖρας διότι δὲν τῷ
ἐπῆρκει ἐνίοτε τὸ ἡμερομίσθιον πρὸς
ἀγορὰν ρακῆς, τότε ἐγένετο ἐξάλλος
ἐπιτιθεμένη καὶ κατὰ τῶν δύο ὡς τί-
γρις μανιώδης.

Ὁ τελευταῖος πελάτης τῆς, ὅστις ἦτο
ὁ ἀπαγαγὼν τὴν Θοδωρέταν δὲν ὡ-
μοίαζεν ἐξ ἐκείνων μεθ' ὧν αὕτη διέ-
τριβε τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέρας.

Παρὰ τὸ χρῶμα τοῦ προσώπου του,
ἐφαίνετο ἔχων αὐστηρόν τὸ ἦθος, ἀνή-
κεν δὲ εἰς τὴν λεγομένην ἀριστοκρα-
τίαν, πλούσιος δὲ σφόδρα ἂν ἐπρόκει-

το νὰ κρίνῃ τις ἐκ τοῦ παραστατικοῦ
τῶν ἐνδυμάτων τῆς ἀμάξης καὶ λοιπῶν.

Ἡ θέα τοῦ ἀνθρώπου τούτου, ὅλως
ἀσυνήθης εἰς τὰ ὄμματα τῆς γράας,
πρὸς δὲ αἱ μυθικαὶ παραδόσεις ὅτι οἱ
ἀνθρωποὶ τῶν χωρῶν τοῦ εἶδος τοῦ εἶ-
ναι πλουσιώτατοι, ἐξήψαν εἰς τοσοῦτον
βαθμὸν τὴν ἐπιθυμίαν τῆς πλεονεξίας
τῆς γράας Λουδοβίκας, ὥστε ἡρᾶτο
συλλαμβάνουσα σχέδιον σατανικόν.

Ἀλλὰ πῶς νὰ πληροφορηθῇ ποῖος ἦ-
το, ποῦ ἔμενε καὶ τί ἤρχετο νὰ κάμῃ
εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα; Ἰδοὺ ἡ ἐρώτησις
ἡ ὁποία ἀπασχολεῖ τὸ νοῦν τῆς με-
γάρρας Λουδοβίκας.

Ἐπὶ πολὺν ὥραν ἔτυπτε τὴν κεφα-
λὴν σκεπτομένη. Τέλος ἀνεθάρρηνεν,
οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ἐξέπεψαν ἀπαισίαν
λάμψιν, τὸ δὲ πρόσωπον τῆς κατέστη
φαιδρὸν ὡς τὸ τῆς ἀρκτου ἐπὶ τῇ ὁσ-

μῇ κρέατος. Ἐν προφανεί δὲ ἀγαλλιά-
σει ἐκραύγασεν:

— Πέρασε πᾶ ὁ καιρὸς τῆς εὐσυνει-
δησίας. Σήμερον μόνον οἱ κοῦτοι καὶ
μ. π. ο. φ. ο. εἶναι εὐσυνειδητοί. Ἐρ-
παξε νὰ φᾶς καὶ κλέψῃ νάχης, λέγει
ἡ παροιμία. Κί ἔπειτα τί πταίω 'γὼ ἄ-
φοῦ ὁ Θεὸς μ' ἐρρίξε σένος διαβολε-
μένου ἀνδρουλῆ χέρια ποῦ κακοχρόνο-
νάχῃ ὅτι τοῦ περισσεύει τὸ δίνει λεγεί
ἐλεημοσύνη γιὰ τὴν ψυχὴν του! Ἀρ' ἐ-
κείνος ὁ γιοκαμένος μου; πῶ μπούφος
ἀπ' τὸ μπαμπά του! Εγὼ νὰ σὲ 'πῶ
δὲν ἀρίνω νὰ μοῦ ξεφύγῃ ἡ περίστα-
σις; τελειώσαι! . . .

Τὸ κορίτσι αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ θέσω
εἰς ἐνέργειαν!

(ἀκολουθεῖ)